

Категорія справи № 370/557/17: Цивільні справи (до 01.01.2019); Позовне провадження; Спори про недовірені зобов'язання; Спори про відшкодування шкоди.

Надіслано судом: 11.11.2019. Зареєстровано: 12.11.2019. Оприлюднено: 12.11.2019.

Номер судового провадження: 2/370/112/19

МАКАРІВСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

вул. Д.Ростовського, 35, смт. Макарів, Київська область, 08001, тел/факс (04578)5-13-39, e-mail
inbox@mk.ko.court.gov.ua

справа №370/557/17

Р І Ш Е Н Н Я

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"16" жовтня 2019 р. Макарівський районний суд Київської області

у складі: судді Мазки Н.Б.

із секретарем Мудрак В.М.,

розглянувши в відкритому судовому засіданні в залі суду смт Макарів Макарівського району Київської області цивільну справу за позовом

ОСОБА_1 до ОСОБА_2 про відшкодування майнової та немайнової шкоди заподіяної дорожньо-транспортною пригодою,

в с т а н о в и в:

позивачка ОСОБА_1 звернулась до суду з позовом, який уточнювала до ОСОБА_2 про відшкодування майнової, немайнової шкоди, заподіяної дорожньо-транспортною пригодою, який уточнювала, посилаючись на те, що 22.05.2016 року близько 19.00 години разом із своїм знайомим відповідачем-сусідом ОСОБА_2 перебувала у себе вдома в АДРЕСА_1 . Під час розмови ОСОБА_2 попросив підвезти його до магазину, щоб придбати цигарки. У її, позивачки, особистій власності перебуває автомобіль «Peugeot 206» державний реєстраційний номер НОМЕР_1 , однак на той момент вона вже вжила пиво, тому відмовилась сідати за кермо.

Оскільки ОСОБА_2 знала давно, було точно відомо, що він являється професійним водієм вантажних та легкових автомобілів, працює за фахом в організації ТОВ «Спецелектро», і на той момент був тверезим, то на його прохання дозволила йому не в перше сісти за кермо і поїхати за цигарками.

Однак на відріжку дороги у селі Бишів ОСОБА_2 з метою похизуватися розігнав автомобіль до швидкості більш ніж 110 км/год, не справився із керуванням автомобіля, з'їхав у кювет та допустив перевертання автомобіля, чим здійснив дорожньо-транспортну пригоду.

У результаті дорожньо-транспортної пригоди її, позивачки власний автомобіль «Пежо» зазнав механічних ушкоджень, окрім того вона також отримала тілесні ушкодження, перебувала у автомобілі

більше години без свідомості у результаті ударів головою та плечима, які на фоні психологічного стресу та переляку, здалися не значущими.

Однак вже вранці 23.05.2016 року, вона відчула, що самопочуття різко погіршилося, дуже боліло ушкоджене плече та рука, почалася нудота, запаморочення, втрата свідомості. У зв'язку із цим швидкою допомогою була госпіталізована до Макарівської лікарні і перебувала на лікуванні тривалий час.

Пункт 2.3 ПДР України зобов'язував водія ОСОБА_2 для забезпечення безпеки дорожнього руху бути уважним, слідкувати за дорожньою обстановкою, відповідно реагувати на

її зміни, слідкувати за технічним станом транспортного засобу та не відволікатися від керування.

Пункт 12.1. ПДР зобов'язував водія ОСОБА_2 під час вибору в установлених межах безпечної швидкості руху урахувати дорожню обстановку, а також особливості вантажу, що перевозиться, і стан транспортного засобу, щоб мати змогу постійно контролювати його рух та безпечно керувати ним.

Однак ОСОБА_2 зазначені вимоги Правил проігнорував, що стало прямою причиною дорожньо-транспортної пригоди, в результаті якої вона отримала тілесні ушкодження, а її власний автомобіль був суттєво механічно пошкоджений.

Пункт 2.10. ПДР України, оскільки ОСОБА_2 скоїв ДТП, зобов'язував останнього:

г) вжити можливих заходів для надання першої медичної допомоги потерпілим, викликати карету швидкої медичної допомоги, а якщо це неможливо, звернутися за допомогою до присутніх і відправити потерпілих до лікувального закладу;

д) повідомити про дорожньо-транспортну пригоду орган чи підрозділ поліції, записати прізвища та адреси очевидців, чекати прибуття працівників поліції;

е) вжити всіх можливих заходів для збереження слідів пригоди, огороження їх та організувати об'їзд місця пригоди;

є) до проведення медичного огляду не вживати без призначення медичного працівника алкоголю, наркотиків, а також лікарських препаратів, виготовлених на їх основі.

Однак знову ж таки, зазначені вимоги Правил ОСОБА_2 умисно і грубо порушив, оскільки після дорожньої пригоди ніяких заходів щодо надання їй медичної допомоги не вжив; ніяких повідомлень до поліції не здійснив; жодних дій щодо збереження слідів пригоди не вчинив. Він нікого не чекаючи зник з місця пригоди та швиденько вжив алкогольні напої.

Дані обставини та вина водія ОСОБА_2 повністю підтверджується матеріалами про адміністративне правопорушення та постановою Макарівського районного суду Київської області у справі №370/1140/16-п від 01.07.2016 року, згідно із якою ОСОБА_2 визнаний винним у скоєнні вказаних правопорушень та притягнутий до відповідальності за ст.124 КУпАП у вигляді штрафу 340.00 гривень, а за ч.4 ст.130 КУпАП позбавлений права керувати транспортними засобами на два роки.

З даного приводу вона, позивачка зверталася із заявою про вчинення кримінального правопорушення ОСОБА_2 до Макарівського відділення поліції, в результаті чого 02.12.2016 року слідчим Грицак О.Л. відкрито кримінальне провадження за ознаками злочину, передбаченого ч.1 ст.286 КК України.

29.12.2016 року кримінальне провадження було закрито у зв'язку із відсутністю складу кримінального правопорушення, оскільки в результаті ДТП, яке здійснив ОСОБА_2, їй були спричинені легкі тілесні ушкодження, що потягли за собою короткостроковий розлад здоров'я.

З приводу отриманих в результаті ДТП тілесних ушкоджень вона проходила курс інтенсивного лікування в умовах стаціонару у період з 23.05.2016 року до 13.06.2016 року, також проходила реабілітацію та остаточне лікування в амбулаторних умовах по місцю проживання протягом тривалого періоду.

У зв'язку із лікуванням понесла значні матеріальні затрати на придбання, доставку ліків, відповідного харчування, при цьому у період з 23.05.2016 року до 10.06.2016 року було придбано відповідних медикаментів на суму - **4720.00 гривень**.

В результаті дорожньо-транспортної пригоди та протиправних дій водія ОСОБА_2 зазнав значних механічних пошкоджень автомобіль «Peugeot 206» номерний знак НОМЕР_1, котрий належить їй, ОСОБА_1, чим також спричинено матеріальних збитків.

Згідно висновку автотоварознавчої експертизи № 1-37/07 від 31.07.2018 року, ринкова вартість автомобіля «Peugeot 206» номерний знак НОМЕР_1 після його пошкодження складає 21354.82 гривень. Розмір матеріальних збитків, який був заподіяний ОСОБА_1 в результаті пошкодження автомобіля «Peugeot 206» номерний знак НОМЕР_1 у наслідок ДТП, що відбулось 22.05.2016 року складає 119880.00 гривень. Таким чином, розмір матеріальних збитків дорівнює ринковій вартості автомобіля «Peugeot 206» номерний знак НОМЕР_1 на момент його пошкодження.

Вона, позивачка не згодна із фізичним знищенням належного їй автомобіля та планує проводити його відновлюваний ремонт після відшкодування їй шкоди відповідачем, залишивши автомобіль у своїй власності. Коштів на придбання нового автомобіля у неї немає, а з врахуванням її стану здоров'я, розташування місця роботи та проживання, життєвих обставин - автомобіль є не просто засіб пересування чи предмет розкоші, а засіб для забезпечення нормального існування та збереження здоров'я і навіть життя.

Вартість оцінки для встановлення ринкової вартості та матеріального збитку склав 1700.00 гривень - звіт оцінювача СОТ ТОВ «Клевер Експерт» №634/11-16 від 14.11.2016 року.

Крім значної матеріальної шкоди та завдання тілесних ушкоджень, позивачці в результаті ДТП були завдані значні моральні страждання.

Позивачка зазнала значний переляк за своє життя та здоров'я при ДТП, у якому вона зазнала тілесних ушкоджень «ЗЧМГ, струс головного мозку, забій м'яких тканин голови, гематома лобної та тім'яної ділянок зліва, підшкірні гематоми обох повік зліва, оперативне втручання з приводу видалення гематоми та згустків крові» і в такому безпорадному стані була заблокована в перекинутому автомобілі, не маючи змоги вийти з нього через перекидання, деформацію кузова, втрату свідомості та відсутність допомоги з боку відповідача.

Позивачка зазнала душевний біль, відчай та образу через дії відповідача, який замість того, щоб надати їй допомогу у безпорадній ситуації, в якій вона опинилася з його вини, сам не надав їй допомогу, не викликав швидку допомогу, поліцію, а відразу залишив місце пригоди, пішов додому та почав зловживати алкогольними напоями. У зв'язку із вживанням алкогольних напоїв після ДТП та відмову від проходження медичного огляду на стан сп'яніння, відповідач був притягнутий до адміністративної відповідальності за ст.130 КУпАП та позбавлений права керування транспортними засобами на 2 роки.

Життю позивачки в результаті ДТП загрожувала дуже велика небезпека з великою ймовірністю її настання, тому що із врахуванням значних пошкоджень автомобіля, він міг зайнятись в будь-який момент через витікання бензину, в той час коли вона знаходилася у безпорадному стані.

Позивачка відчувала значний фізичний біль тривалий час у зв'язку із завданням тілесних ушкоджень та під час оперативного лікування із видалення гематом, згустків крові, що додатково ускладнилося через

наявність у неї полівалентної алергії, яка не дозволяє лікарям застосовувати анестезію.

Позивачка відчула негативні емоції від пережитих подій, такі як: страх, гнів, гіркота, тривога, розбитість, роздратування, напруга, безсилля, розчарування, засмучення, спустошеність, ненависть, образа, тяжкість, ворожість, горе, безпорадність, незахищеність, скутість, агресія, побоювання, роздратування, сумніви, розчарування, невпевненість.

У позивачки порушився звичайний спосіб життя на тривалий час через фактичне позбавлення можливості користуватися власним автомобілем у зв'язку із його пошкодженням, через необхідність витратити особистий час та займатися незапланованими заходами (спілкування з поліцією, звернення до експертів, адвокатів, суду), незаплановані витрати на оплату послуг експертів та адвоката, а також необхідність проходження лікування у зв'язку із завданими тілесними ушкодженнями.

Крім того, у зв'язку із станом здоров'я гіпертонічна хвороба 2 ступеню, ішемічна хвороба серця, хронічний гепатит, полівалентна алергія та інші захворювання, автомобіль для неї був не просто засобом пересування чи предметом розкоші, а засобом для забезпечення нормального існування та збереження здоров'я і навіть життя, тому що пересування на громадському транспорті (рух якого до речі не співпадає із графіком роботи та пересування позивачки) створює додатковий ризик захворювання простудними захворюваннями, додаткові навантаження на серце та створює загрози підвищення тиску. З урахуванням наявності у позивачки діагнозу полівалентна алергія (заборона вживання багатьох видів медикаментів), лікування будь-якої хвороби є дуже проблематичним та пов'язане із важкими наслідками для неї.

З урахуванням наявності вищезазначених переживань та страждань, які завдали значної моральної шкоди, позивачка оцінила нанесену їй моральну шкоду в розмірі 64000.00 гривень, що вважає співмірним та справедливим з огляду на завдані їй страждання.

Позивачка просить: стягнути з відповідача

- на відшкодування матеріальної шкоди в результаті пошкодження автомобіля Peugeot 206 державний номер НОМЕР_1 в розмірі 98525.18 гривень;
- на відшкодування матеріальної шкоди, завданої витратами на лікування тілесних ушкоджень, отриманих в дорожньо-транспортній пригоді в розмірі 4323.93 гривні;
- на відшкодування матеріальної шкоди, завданої витратами на проведення оцінки матеріальної шкоди в результаті пошкодження автомобіля Peugeot 206 державний номер НОМЕР_1 в розмірі 1700.00 гривень;
- на відшкодування моральної шкоди в результаті дорожньо-транспортній пригоді в розмірі 64000.00 гривень;
- судові витрати по сплаті судового збору в сумі 1626.00 гривень;
- судові витрати на правничу допомогу в сумі 5000.00 гривень.

Представник позивачки адвокат Тимошенко В.В. позовні вимоги підтримав з посиланням на обставини, які викладені в позові, просив їх задовольнити.

Представник відповідача адвокат Богданчук О.В. позовні вимоги частково визнала. Згідно поданого відзиву, оцінювач, який проводив дослідження транспортного засобу на предмет визначення розміру матеріального збитку заподіяного позивачу в результаті пошкодження його автомобіля в дорожньо-транспортній пригоді, у висновку автотоварознавчої експертизи дорожнього транспортного засобу зазначив, що вартість матеріального збитку визначається таким, що дорівнює вартості

відновлювального ремонту автомобіля в зв'язку з тим, що вартість відновлювального ремонту не є меншою за його ринкову вартість. Оцінювач дійшов висновку про те, що оскільки вартість відновлювального ремонту транспортного засобу з врахуванням зносу складає 256 095,26 гривень, а ринкова вартість транспортного засобу становить 120 480,00 гривень, яка є меншою за відновлювальний ремонт, тому матеріальний збиток, заподіяний позивачу як власнику транспортного засобу (вартість відновлювального ремонту), становить ринкову вартість автомобіля і складає 120 480,00 гривень.

Крім того, позивачем були пред'явлені до відповідача вимоги про відшкодування моральної шкоди, який посилається на те, що «22.05.2016 року в результаті ДТП позивач переніс душевні страждання у зв'язку із пошкодженням її майна. В момент ДТП позивач перенесла значний емоційний стрес, страх за своє життя, здоров'я. В зв'язку з ДТП позивач отримала тілесні ушкодження. Крім того, в результаті ДТП було порушено всі його життєві плани, внаслідок пошкодження автомобіля йому довелося докладати певних зусиль для пересування та налагоджування життя. А тому, позивач вважає, що йому повинна бути компенсована морально шкода в розмірі 20 мінімальних заробітних плат, тобто 64 000,00 гривень.

Однак, відповідач стверджує, що позивачем не надано жодних належних та допустимих доказів в обґрунтування її наявності та розміру. Позивач обґрунтував заподіяну йому шкоду виключно словами, що містяться в позові, не надавши належних та допустимих доказів, які б підтвердили заподіяння йому моральної шкоди та відповідно її розмір компенсації в сумі, яка становить саме 64000.00 гривень.

Згідно відповіді на відзив, позивач зазначає, що до позову були додані оформлені відповідним чином рахунки з аптек за придбані нею ліки, які використовувались лікарями після аварії. Щодо доказу погіршення після аварії фінансового стану позивачки: по-перше, з березня 2017 року вона працює у режимі скороченого робочого дня, встановленого на підставі її заяви, у зв'язку з тим, що позивачка вже не має автомобіля і не встигає на останній автобус від метро Житомирської у Києві до с. Бишів додому. По-друге, наслідком скороченого робочого дня позивачки стало те, що кожного місяця, заробітна плата, премії, надбавки за вислугу років, інші виплати, передбачені законодавством для державних службовців, зменшені для неї у порівнянні з іншими працівниками управління, і в підсумку роботи за неповний (з 27 березня до кінця року) 2017 рік сума недоотриманих позивачкою коштів склала від 20000.00 гривень і більше. Таким чином, недоотримана позивачкою заробітна плата у 2017 році склала більше 20000.00 гривень, а у відповідності до Закону України «Про державну службу» з 01.01.2018 року посадовий оклад державного службовця категорії позивачки збільшено із 5900.00 гривень (у 2017 році) до 7500.00 гривень. Тобто, позивачка вже недоотримує виплат значно більше, ніж у минулому році.

Враховуючи вік позивачки - 57 років, і те, що, згідно із нормами Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», вона має вийти на пенсію у віці 59 років і 6 місяців, а пенсійне забезпечення нараховуватиметься їй за останні 3 роки з урахуванням, звичайно, рівня заробітної плати, пенсія позивачці, об'єктивно, враховуючи вищевикладене, буде нарахована, за встановленою законом та підзаконними актами формулою, меншою на сотні гривень щомісяця, і поправити цю ситуацію уже неможливо.

Допитаний в судовому засіданні свідок ОСОБА_3 пояснив, що проживає в с. Бишів, 22.05.2016 року відпочивав разом із знайомими. Почувши гуркіт, підбігли до машини ОСОБА_1 Свідок ОСОБА_3 діставав ОСОБА_1 з автомобіля. Коли приїхала швидка медична допомога ОСОБА_1 та ОСОБА_2 відмовилися від госпіталізації. ОСОБА_1 та ОСОБА_2 були при свідомості, крові на них свідок не бачив. Куди подівся з місця пригоди ОСОБА_2 та чи вживав він алкогольні напої ОСОБА_3 нічого не знає.

Допитаний в судовому засіданні свідок ОСОБА_4 пояснив, що проживає в с. Бишів, 22.05.2016 року вийшов в магазин та побачив скупчення людей, швидку медичну допомогу, перевернуту машину

ОСОБА_1 Першу допомогу свідок не надавав. ОСОБА_1 та ОСОБА_2 відмовилися їхати із швидкою допомогою. ОСОБА_2 казав, що піде шукати трактор. Свідок ОСОБА_4 не знає, чи дочекався ОСОБА_2 приїзду працівників поліції.

Судом встановлено, що згідно свідоцтву про реєстрацію серії НОМЕР_2, власником автомобіля «Peugeot» державний номерний знак НОМЕР_1 є ОСОБА_1 (а.с.7).

Відповідно постанови про закриття кримінального провадження від 29.12.2016 року за підписом слідчого СВ Макарівського ВП Ірпінського ВП ГУНП в Київській області О.Л. Грицака, кримінальне провадження, внесене до ЄРДР за №42016111200000896 від 02.12.2016 року, закрито, у зв'язку з відсутністю складу кримінального правопорушення (а.с.8-9).

Згідно епікризу №413, ОСОБА_1 перебувала на стаціонарному лікуванні в неврологічному відділенні Макарівської ЦРЛ з 23.05.2016 року по 13.06.2016 року (а.с.10).

Відповідно висновку експерта № 110/д, виданого Макарівським відділенням судово-медичної експертизи, ОСОБА_1 знаходилася на стаціонарному лікуванні з 23.05.2016 року по 13.06.2016 року в неврологічному відділенні Макарівської ЦРЛ з приводу закритої черепно-мозкової травми у вигляді струсу головного мозку, забою лобної та тім'яної ділянок голови зліва, підшкірної гематоми лобної ділянки голови зліва, підшкірних гематом повік лівого ока на фоні гіпертонічної хвороби, ішемічної хвороби серця, хронічного гепатиту. Струс головного мозку відноситься до категорії легких тілесних пошкоджень, що потягли за собою короточасний розлад здоров'я (а.с.11-13).

Згідно постанови Макарівського районного суду Київської області від 01.07.2016 року по справі № 370/1140/16-п, ОСОБА_2 визнаний винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ст.124 КУпАП та підданий адміністративному стягненню у вигляді штрафу в розмірі 340.00 гривень. ОСОБА_2 визнаний винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч.4 ст.130 КУпАП та підданий адміністративному стягненню у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами на строк 2 (два) роки. На підставі ст.36 КУпАП визначено ОСОБА_2, остаточне адміністративне стягнення у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами на строк 2 (два) роки (а.с.14).

Відповідно висновку щодо вартості матеріального збитку заподіяного власнику колісного транспортного засобу №634/11-16, виданого ТОВ «Клевер Експерт», вартість матеріального збитку завданого власнику автомобіля Peugeot 206, державний номерний знак НОМЕР_1, становить 120480.00 гривень. Вартість відновлювального ремонту легкового автомобіля Peugeot 206, державний номерний знак НОМЕР_1 без урахування фізичного зносу вузлів і деталей, на момент проведення дослідження становить 256095.26 гривень. Ринкова вартість легкового автомобіля Peugeot 206, державний номерний знак НОМЕР_1, до моменту ДТП становить 120480.00 гривень (а.с.16-36).

Згідно квитанції № 57 Ощадбанку по місту Києву та області від 09.11.2016 року, ОСОБА_1 перерахувала на рахунок ТОВ «Клевер експерт» 850.00 гривень. Призначенням платежу вказано - оцінка матеріального збитку завданого автомобілю Peugeot 206 державний номерний знак НОМЕР_1.

Згідно квитанції №1291510032 ПАТ «Комінвестбанк» від 15.11.2016 року, ОСОБА_1 перерахувала на рахунок ТОВ «Клевер експерт» 850.00 гривень. Призначенням платежу вказано - оцінка матеріального збитку завданого автомобілю Peugeot 206 державний номерний знак НОМЕР_1 (а.с.37).

До матеріалів справи додані товарні чеки на покупку медикаментів, де покупцем вказана ОСОБА_1 на загальну суму 4323.93 гривень (а.с.38-40).

Відповідно наказу №198к Фонду державного майна України від 27.03.2017 року «Про режим роботи ОСОБА_1», ОСОБА_1 з 27.03.2017 року встановлено режим роботи: з понеділка по четвер з 09.00

години до 17.30 години, у п'ятницю з 09.00 години до 16.45 години з оплатою пропорційно відпрацьованому часу (а.с.64).

Згідно висновку експерта № 1-31/07 за результатами проведення судової автотоварознавчої експертизи, виданого Українським центром судових експертиз, ринкова вартість пошкодженого автомобіля марки Peugeot 206 державний номер НОМЕР_1, на момент його пошкодження (22.05.2016 року), складає: 21354.82 гривень. Розмір матеріальних збитків, який був заподіяний ОСОБА_1 у результаті пошкодження автомобіля марки Peugeot 206 державний номер НОМЕР_1, у наслідок дорожньо-транспортної події, що відбулась 22.05.2016 року, складає: 119980.00 гривень. Вартість відновлювального ремонту автомобіля марки Peugeot 206 державний номер НОМЕР_1, у результаті дорожньо-транспортної пригоди, складає: 270820.63 гривень. Розмір втрати товарної вартості автомобіля марки Peugeot 206 державний номер НОМЕР_1, у результаті дорожньо-транспортної пригоди, складає: 0,00 гривень (а.с.74-101).

Згідно вимог ч.1 ст.1166 ЦК України майнова шкода, завдана неправомірними рішеннями, діями чи бездіяльністю особистим немайновим правам фізичної або юридичної особи, а також шкода, завдана майну фізичної або юридичної особи, відшкодовується в повному обсязі особою, яка її завдала.

В пункті 2 Постанови Пленуму Верховного Суду України від 27.03.1992 року № 6 «Про практику розгляду судами цивільних справ за позовами про відшкодування шкоди» роз'яснено, що розглядаючи позови про відшкодування шкоди суди повинні мати на увазі, що шкода, заподіяна особі і майну громадянина, підлягає відшкодуванню в повному обсязі особою, яка її заподіяла, за умови, що дії останньої були неправомірними, між ними і шкодою є безпосередній причинний зв'язок та є вина зазначеної особи.

Крім того, підставами для задоволення позовних вимог про стягнення майнової шкоди є наявність складу цивільного правопорушення, а саме: факт наявності майнової шкоди; вина особи; неправомірність дій особи; безпосередній причинно-наслідковий зв'язок між майновою шкодою та протиправними діями особи.

Відповідно до вимог ст.23 ЦК України кожна особа має право на відшкодування завданої їй моральної шкоди, що сталася внаслідок порушення її прав.

Відповідно до вимог ч.1 ст.1167 ЦК України, моральна шкода, завдана фізичній або юридичній особі неправомірними рішеннями, діями чи бездіяльністю, відшкодовується особою, яка її завдала, за наявності її вини.

Під моральною шкодою слід розуміти втрати немайнового характеру внаслідок моральних чи фізичних страждань, або інших негативних явищ, заподіяних фізичній чи юридичній особі незаконними діями або бездіяльністю інших осіб.

Відповідно до вимог п.3 ч.2 ст.23 ЦК України, моральна шкода полягає у душевних стражданнях, яких фізична особа зазнала в зв'язку із знищенням чи пошкодженням її майна.

Відповідно до положень п.9 постанови Пленуму Верховного Суду України «Про судову практику в справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди» №4 від 31.03.1995 року передбачено, що розмір відшкодування моральної (немайнової) шкоди суд визначає в межах заявлених вимог залежно від характеру та обсягу заподіяних позивачеві моральних і фізичних страждань, з урахуванням кожного конкретного випадку вини відповідача та інших обставин. Зокрема, враховується характер та обсяг моральних страждань, яких зазнав позивач внаслідок протиправних дій відповідача, час і зусилля, необхідні для відновлення попереднього стану.

Згідно роз'яснень Пленуму Верховного Суду України №4 від 31.03.1995 року в п.5 постанови «Про судову практику в справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди» обов'язковому

з'ясуванню при вирішенні спору про відшкодування моральної (немайнової) шкоди підлягають: наявність такої шкоди, протиправність діяння її заподіювача, наявність причинного зв'язку між шкодою та протиправними діями заподіювача та вини останнього в її заподіянні. Суд, зокрема, повинен з'ясувати чим підтверджується факт заподіяння позивачеві моральних чи фізичних страждань або втрат немайнового характеру, за яких обставин чи якими діями (бездіяльністю) вони заподіяні, в якій грошовій сумі чи в якій матеріальній формі позивач оцінює заподіяну йому шкоду та з чого він при цьому виходить, а також інші обставини, що мають значення для вирішення спору. За загальними правилами відшкодування шкоди, відшкодування моральної шкоди провадиться у разі, коли незаконні дії певних осіб чи органів завдали моральної втрати громадянину, призвели до порушення його нормальних життєвих зв'язків, вимагають від нього додаткових зусиль для організації свого життя.

Моральною шкодою визнаються страждання, заподіяні громадянину внаслідок фізичного чи психічного впливу, що призвело до погіршення або позбавлення можливостей реалізації ним своїх звичок і бажань, погіршення відносин з оточуючими людьми, інших негативних наслідків морального характеру.

Право особи на відшкодування моральної шкоди виникає за умов порушення права цієї особи, наявності такої шкоди та причинного зв'язку між порушенням та моральною шкодою. При цьому, обов'язок доведення наявності підстав для відшкодування моральної шкоди покладається на особу, що вимагає її відшкодування, що відповідає змісту ч.3 ст.12 та ст.81 ЦПК України.

Згідно із вимогами ст.81 Цивільного процесуального кодексу України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених цим Кодексом. Докази подаються сторонами та іншими учасниками справи. Доказування не може ґрунтуватися на припущеннях.

Статтею 89 Цивільного процесуального кодексу України передбачено, що суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів. Жодні докази не мають для суду заздалегідь встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності. Суд надає оцінку як зібраним у справі доказам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), який міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів).

Оцінюючі докази, суд визнає їх належними, допустимими, достовірними, а позов таким, що підлягає частковому задоволенню, оскільки достовірно встановлено, що відповідач ОСОБА_2 визнаний винним у вчиненні ДТП, в результаті якого пошкоджено автомобіль, якій належить позивачці.

Оскільки протиправними діями відповідача пошкоджено майно позивачки, тому є передбачені вимогами ст.1167 та п.3 ч.2 ст.23 ЦК України підстави для відшкодування завданої їй моральної шкоди, яка полягає у душевних стражданнях, яких позивач зазнав у зв'язку із суттєвим пошкодженням майна. Очевидним є факт заподіяння позивачці суттєвих побутових незручностей і необхідності додаткових зусиль, пов'язаних з неможливістю використовувати автомобіль за призначенням, і дані обставини мають істотне значення. Разом з тим, враховуючи вимоги розумності і справедливості, суд розмір відшкодування моральної шкоди визначає в сумі 20000.00 гривень. Суд, виходячи з обґрунтувань позивачки даних вимог, не вбачає підстав для відшкодування в більшому розмірі.

Керуючись вимогами ст.23, 1166, 1167, 1168 ЦК України, 81, 89, 263-265 ЦПК України, суд

в и р і ш и в:

позов задовольнити частково.

Стягнути на користь ОСОБА_1 ІНФОРМАЦІЯ_1 , яка проживає за адресою: АДРЕСА_1 , має ідентифікаційний номер НОМЕР_3 , з ОСОБА_2 ІНФОРМАЦІЯ_2 , який проживає за адресою: АДРЕСА_2 ,

- на відшкодування матеріальної шкоди в результаті пошкодження автомобіля Peugeot 206 державний номер НОМЕР_1 в розмірі 98525.18 гривень;
- на відшкодування матеріальної шкоди, завданої витратами на лікування тілесних ушкоджень, отриманих в дорожньо-транспортній пригоді в розмірі 4323.93 гривні;
- на відшкодування матеріальної шкоди, завданої витратами на проведення оцінки матеріальної шкоди в результаті пошкодження автомобіля Peugeot 206 державний номер НОМЕР_1 в розмірі 1700.00 гривень;
- на відшкодування моральної шкоди в результаті дорожньо-транспортній пригоди в розмірі 20000.00 гривень;
- судові витрати по сплаті судового збору в сумі 1626.00 гривень;
- судові витрати на правничу допомогу в сумі 5000.00 гривень.

Резолютивна частина рішення складена 16.10.2019 року.

Повний текст рішення буде складений 25.10.2019 року.

Рішення може бути оскаржене до Київського апеляційного суду протягом тридцяти днів з дня його проголошення, а якщо воно не проголошувалося - з дати складення повного його тексту, у порядку передбаченому підпунктом 15.5, пункту 15 частини 1 Розділу XIII перехідних положень ЦПК України в редакції від 03.10.2017 року.

Рішення набирає законної сили відповідно до ст.273 ЦПК України.

Суддя